

§ 4. Домакинските обози да останатъ на мястото си.

§ 5. Административните обози да се събератъ при с. Колиби.

§ 6. Азъ ще се намирамъ на високата източно отъ с. Карагачъ и ще ношува въ същото село.“

Безъ да се гледа на умората, на голъмтъ загуби и на размъсането на частите, изпълнението на тая заповѣдъ започна веднага.

Въ 10 ч. 30 м. пр. пл. началникът на дивизията изпрати до командуващия съединениетъ армии следното донесение:

„Противникът предъ фронта на дивизията отстъпва. Ще го преследвамъ до Базаръ дере¹⁾) и тамъ ще се спра. 5-а дивизия също мина въ настъпление; за да я подкрепя, изпратихъ по посока на с. Чонгора десетъ дружини и седемъ батареи.“

Всички останали въ строя началници въ 5-а Дунавска дивизия прекараха нощта срещу 18-и въ организиране разстроениетъ си части. Загубитъ бѣха грамадни — срѣдно взето, частите броеха неповече отъ $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ отъ състава си. Загубитъ въ офицери бѣха още по-голъми.

Началникът на дивизията събра бригадните командири и се посъветва съ тѣхъ върху онова, което трѣбва да се предприеме. Реши се, дивизията да заеме позиция източно отъ Бунаръ Хисаръ, наредъ съ 3-а бригада²⁾). Поводъ, за да се вземе това съмѣло решение дадоха следните съображения:

Още презъ нощта началникът на 5-а Дунавска дивизия получи отъ командирите на 3-а и 4-а дружини отъ 46-и полкъ донесения, че тѣ, съ дружините си, съ 1/24 дружина и съ една не с. с. батарея, сѫ пристигнали отъ Лозенградъ и отъ Курукьой въ с. Йено, и че въ същото село е формирана една сборна дружина отъ прикритието на парковите роти и обозите. Следователно, началникът на дивизията разполагаше съ четири прѣсни дружини. Освенъ това, командуващият III армия му съобщаваше, че му иде на помощь една бригада отъ 3-а дивизия. Всичко това го окуражи; отъ друга страна, както се каза по-горе, лѣвиятъ флангъ на турския III корпусъ бѣше така разстроенъ отъ спечелената победа, че даже не можеше да мисли

¹⁾ Вѣроятно Блазарь дере.

²⁾ Командуващият III армия пише, че въ това съвещание всички били за отстъпление отъ Бунаръ Хисаръ; само командирът на 1-а бригада не се съгласявалъ на това. Никой, даже и командирът на 1-а бригада, не споменава подобно нѣщо. Пъкъ и не е вѣроятно командирът на 3-а бригада, който не искаше да отстъпли отъ Теке, да иска да се отстъпи отъ Бунаръ Хисаръ. Ония, които сѫ давали на командуващия III армия сведения по околнъ путь, невинаги сѫ били искрени.